

nämnda bank ombesörjer de åtgärder, som för sakens bringande till verkställighet för öfrigt äro erforderliga.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1872.

*Olof Larsson i Nasta,
från Örebro län.*

N:o 62.

Af Herr B. Bengtsson: Med förslag till förändrad lydelse för 70 § i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862.

När lagar stiftas inom ett land, så kunna desamma vid första påseendet vara mycket bra, men vid tillämpningen af dem, och synnerligen i vissa delar af landet, får man erfara, att de icke äro så fullt lämpliga. Så är det med kommunal-lagens 70 § för landsbygden, som säger, att fogdarne mot 3 procent skola indrifva kommunalresterna. I den ort jag har äran representera går det till på det sätt, att när kommunalstyrelserna afsändt restlängderna till fogden, så förordnar han fjerdingmännen inom socknarne att uttaga medlen samt desamma till honom redovisa; och detta få de göra för intet. På detta sätt uppkommer ett missnöje emellan fogden och fjerdingmännen. Dessutom går det mycket långsamt med redovisningen till kommunalstyrelserna, då penningarne skola hafva en sådan omväg, i synnerhet som fogdekontoret kan vara tio à tolf mil aflägsset från socknen. Det har äfven förekommit att fogden för omkring fyra à fem år sedan förordnade en fjerdingsman, som uttog medlen, men icke redovisade desamma hvarken till fogden eller församlingen, men är

nu utan tillgång, så att fogden nu hemställer till församlingen, att med sig dela hälften af förlusten. För min del tycker jag, att, när en församling eller kommun har laglig rätt att beskatta sig, den äfven borde hafva rätt att på exekutiv väg uttaga resterna. Och om kommunalstyrelserna finge samma uppdrag som fogdarne nu hafva, så kunde de förordna en eller flere personer inom socknen att uttaga dessa rester och vore de bäst i tillfälle att förordna de mest lämpliga samt kontrollera desamma. På detta sätt blifver det mycket enklare och lättare att inkassera dessa medel.

På de skäl, som jag haft äran i korthet anföra, föreslår jag, att 70 § i kommunalförfattningen på landet måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Öfver de skattskyldige, som sina kommunalutskylder vid uppbördsstämma ej inbetalt och för hvilka kommunalstämman ej beviljat afskrifning, upprättar kommunalnämnden restlängd, och eger kommunalnämnden rättighet att inom kommunen eller församlingen förordna en eller flera personer att de resterande utskylderna indrifva och till nämnden redovisa.

Vid indrifvandet af dessa medel eger den eller de personer, som af kommunalnämnden blifvit förordnade, att såsom uppbördsprovision jemväl uttaga hos den restskyldige tre procent af det resterande beloppet.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1872.

B. Bengtsson,
från Wermland.